

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

den 4 December.

WEENEN, den 27ten November.

Uit Salonichi wordt den 3^{den} dezer het volgende gemeld: In dien nacht van den 27^{den} October, spoedig nadat de tijding van den val van Varna hier bekend werd, is er een Turk uit het leger van den groot-vizier alhier aangekomen, met eene aanschrijving aan den stadhouder, om de goederen, die *Jussuf-pacha* in het pachaliek van Salonichi bezit, in beslag te nemen. Deze aanschrijving werd nog denzelfden nacht ten strengste uitgevoerd, en zijn schatmeester, die zich gewoonlijk te Salonichi ophoudt, is hechtens genoemd. Deze laatste is nu in de stad, daar zij eenen man aanging, dien men tot nu toe voor eenen der uitstekendsten in de Turksche armee gehouden heeft, en voor wien zelfs *Macedonie* de grootste achting had. Men kan niet begrijpen, hoe deze veldheer, die zich bij zoo vele gelegenheden onderscheidde, en zich zelfs nog bij de verdediging van Varna met roem bedekt had, plotseling een verrader heeft kunnen worden, gelijk de aanschrijving van den groot-vizier hem noemt.

Volgens de berichten uit Candia van het laatst van Augustus, is de strijd tusschen de Grieken en Turken op dat eiland op nieuw met groote verwoedheid begonnen. De Turken hebben vele Grieken omgebracht en noch vrouwen noch kinderen gespaard. De Grieksche wapenen schijnen intusschen niet onvoorspoedig te zijn. De stad Candia werd laatstelijk door de Grieken belegerd.

PARYS, den 29ten November.

Volgens berichten uit Londen, van den 23sten dezer, heerscht in het rijk en op de reede aldaar nog altijd veel drukte, en meenen sommigen, dat het Fransche leger in Morea met der tijd welligt nog verder zal gaan, en ook Attica het geluk zal te beurt vallen, door medehulp van Frankrijk, van de Turken verlost te worden.

Een der dagbladen *Le Courrier* heeft een omschrijving van den nieuwen *Constitutionnel* afgedrukt, volgens welke hetzelfde zullen de eilanden Samos, Scio en Rhodus met behooren. Omtrent Candia zou nog niets bepaald zijn; Cyprus zou aan de Turken blijven; maar alle overige eilanden zouden of aan Griekenland of aan eenige mogendheden van het vaste land overgaan.

De *Constitutionnel* behelst eenen brief uit Weenen, volgens welchen de ongunstige stemming omtrent Rusland daar dagelijks duidelijker wordt. De prins van Metternich zou weinig hoop op het behoud van den vrede met die mogendheid hebben, en den prins van Esterhazy, te Londen, hebben aangeschreven, om zich steeds nauwer aan het kabinet van St. James aan te sluiten, met hetwelk Oostenrijk ééne lijn zou trekken, indien Rusland den oorlog mogt verklaren. De prins van Metternich zou het zonder vrees zijn, dat Pruisen zich in dat geval bij Rusland zoude voegen; maar Beieren zou daarentegen zeker de zijde van Oostenrijk kiezen. De briefschrijver meldt wijders niet weinig omtrent hetgeen de prins van Metternich zoo al denkt en in het geheim overlegt, maar zegt nergens, hoe hij dit alles heeft kunnen te weten komen.

Van den 30sten November.

Gisteren zijn er te Parijs brieven van den general *Maison* van den 9^{den} dezer ontvangen. De troepen, die bij de belegering van het kasteel van Morea hebben gediend, zijn naar Navarino en Modon teruggekeerd. De staat van gezondheid der troepen verbetert, en men hoopt, dat de temperatuur van de maand November veel gunstiger zal zijn. Men kan het wel denken, dat de afgezonden strijken, welke eenige korpsen op de landing van de troepen hebben moeten bevelen, wel tot vermeerdering van de ziekten hebben aangelegd. De ongunstige temperatuur met meer en uit de troepen in de steden en barakken zijn verlegd, zullen zij tegen den schadelijken invloed van het klimaat beveiligd zijn. Uit de laatste bij het ministerie van oorlog ontvangene staten blijkt echter, dat er den 1sten November nog bij de 800 zieken waren, meest allen aan afzakkende hoorden lijdende, die nogtans niet meer die bedenkelijkheid in hadden, als toen zij zich eerst openbaarden. De divisie heeft sedert het vertrek van Londen 252 man verloren.

De organisatie der troepen gaat geregeld. Er worden vele ossen uit Italië aangevoerd. De soldaten ontvangen dagelijks een dubbel rantsoen wijn, en hebben hunne klederen over de winter maanden, welke aan hen geschieden. De winter erz hebben tot den verre niets geleden.

TWEEDE KAMER VAN STAATEN-GENERAAL.

De heer *de Brouckere* heeft, bij de verdediging van zijn voorstel tot inbrekking der wetten van 1816, onder anderen het volgende aangeninkt. Tegen de periodieke drukpers zijn bijna alle vervolgingen op grond van het besluit en de wetten van 1816 geniet gewinst. Zij zijn voor vele uitbreiding vatbaar; maar al was dit zoo niet, dat zou nog derzelver inbrekking hoogst noodzakelijk zijn. Dit heb ik aangenomen te betoogen.

De drukpers is het beste middel van mededeeling tusschen het gouvernement en de natie. Haar woord baant zich eenen weg door alle hindernissen heen, hare stem dringt overal door, zoo dat zij te gelijker tijd op alle punten des aardbodems kan gehoord worden. Tot in de herten

toe brengt zij de verordeningen der regering over, terwijl zij uit de weder de klagen en zuchten der ongelukkigen naar de hoogste standpunt der maatschappij terugvoert; zij maakt het volk met zijne pligten bekend, terwijl zij tevens de gezagvoerders omtrent hunne maatschappij in het en een werkzaam en gedurig toezigt houdt over alle mindere ambtenaren.

Die wisseling is slechts mogelijk als de drukpers vrij is; en zij is in eenen constitutionneelen staat volstrekt onontbeerlijk.

Daar waar de Koning geen kwaad kan doen, is het van het grootste belang om het volk van den staat, de staatsbestuurders en de zuivere waarheid te hooren. Daar heeft ook de volksvertegenwoordiging, als verantwoordelijk voor de naleving van het verdrag, waarbij de regten worden verzekerd en de wederkerige verplichtingen geregeld, groote behoefte aan onderrigt ook omtrent de geringste bezwaren der burgers.

De vrijheid der drukpers is een breidel voor de willekeur der dwingende ambtenaren, voor de dwingelandij der raadgevers van de kroon. Zij alleen kan goede verkiezingen in ons land bevorderen, waar de onderscheidene lasthebbers stemmen zonder met hunne lastgevers ruggespraak te houden, daar zij alleen aan allen de redevowering en pogingen mededeelt van hen, aan wie aller belangen zijn toevertrouwd.

De drukpers kan, dit beken ik, misbruik van hare vrijheid maken; maar het kwaad, dat zij te weeg brengt, zegt weinig in vergelijking van het misbruik, dat de regering van de dagbladen die van haar afhangen kan maken, een des te gevaarlijker misbruik doordien zij honderd middelen heeft om hare gediensstige bladen staande te houden en te verspreiden.

De rondgaande brieven, welke bij herhaling aan de plaatselijke besturen zijn afgevaardigd, toonen ons hoe ongelijk de worstelstrijd is, welke de onafhankelijke dagbladen tegen de begunstigde contranten en bezoldigde redacteuren hebben uit te houden.

De drukpers levert wijders een onfeilbaar middel op om hare uitputtingen te herstellen. Dit middel, uit het kwaad zelve genomen, is het krachtigste van alle. Met dit alleen kan de waarheid overvloedig; geen ander kan de kwaadwillige schrijvers zoo in verachting brengen.

Daarbij bevatten onze wetboeken bepalingen genoeg om buitensporigheden te bejengelen. De 367ste en 368ste artikels zijn voldoende om beledigingen en laasteringen te keer te gaan; en het 122de artikel bevestigt ons genoegzaam tegen rechtstreeksche opruimingen. Wanneer men der drukpers andere perken wil zetten, vervalt men tot willekeur.

Als de dagbladen juist treffen, wordt niet te min de eigenliefde, het egoïsme gekwetst; wel een klein deel wordt slechts ten behoeve van het algemeen gestoord, maar er ontstaat toch altijd eenige gisting. Onbewegelijke rust is alleen het erfdeel van het despotisme.

Indien dit het niet is, waartoe eenige door eerzucht verblinden of verstandeloozen ons brengen willen, dat zij antwoorden. Is de openbare rust ooit door de als oproerigen vervolgde schrijvers gestoord geworden? Hebben zij niet vaeleer gezien, dat hunne vervolgingen wantrouwen en onbegrip verwekten? Dat zij door hunnen overdreven ijver de ware schadelijken werden?

De heer *de Chateaubriand* zegt, dat alleen misdadigen, laaghartigen en kleinzieligen voor de vrijheid der drukpers vreezen; de misdaad vreesst haar als een schavot, de laagheid als een brandmerk, de kleinzieligheid als een licht.

De vrije drukpers is slechts het middel om een doel te bereiken, namelijk de persoonslike en openbare vrijheid; maar een noodzakelijk, maar een onontbeerlijk middel. In dat opzigt is vooral de vrijheid van schrijven de uitnemendste van allen, een der levensbeginselen van de nieuwere maatschappijen.

Ten laatste zeide de heer *de Brouckere*: Ik beken, dat zoo ik koel weg de katts van mijn voorstel heb berekend, zoo ik er in zekerem zin eené spekulatie van heb gemaakt; ik beken, zeg ik, dat ik het dat menschdom voor eenig en enig hebben kunnen houden. Dan, Edel Mogende Heeren, in de vervulling van mijne plicht, kan ik slechts éénen raad aan u geven: mijn geestes. Als dit sprekt, gehoorzaam ik.

Indien ik leedwezen gevoel, is het geenszins daarom, omdat ik te overmaat ben te werk gegaan, maar veelmeer daarom omdat ik een werkeloos getuige der veroordeelingen van 1817 tot 1828 ben gebleven; dewij ik daarvoor federaallijk borzaak ben van de tegenwoordige vervolgingen voor het gerechtshof van Brussel.

Neen, mijn heeren, ik kan niet stil blijven zitten, als men dagelijks wetten te haat neemt, welke onze bij het grondwettig verdrag erkende regten verstoren, als men in ijver verdubbelt om den publieken geest te dooden en de hoofdbeginselen van de constitutionnele regering te betwisten, als verscheidene slagtoffers eener edele bejaanstelling in den heeren zuchten, en door criminele vonnissen bedreigd worden.

BRUSSEL, den 1sten December.

In de voortgezette beraadslagingen over het voorstel van den heer *de Brouckere* hebben heden voor het voorstel gesproken de heeren *Anglès*, *de Koning*, *de Maulenaere*, van *Genechten*, *Serruys* en *Pijcke*.

